

Ми є Церква

Святкування 50ти річного ювілею Вінніпезької Митрополії Української Католицької Церкви в Канаді це є надзвичайний час, час коли ми маємо нагоду глибоко задуматись – як Церква і як кожен християнин – над нашим Християнським покликанням, і з повною ревністю старатися відповісти на покликання Христа бути ближче до нього.

Зараз ми починаємо глибокі духовні роздуми, які є важливою частиною святкування нашого Ювілею націленого на духовне відновлення.

Сьогодні кожна Українська Католицька парафія по цілій Канаді разом збираються, щоб розважити над темою “Ми є Церква.”

Теми: Спільнота віруючих зосереджена навколо Ісуса Христа; Церква, це сам Ісус Христос, котрий через віруючих, продовжує діло Спасіння; Церква продовжує діла Господні; діла милосердя, прощення, безогляної любові, під надхненням Святого Духа.

У Діяннях Апостолів читаємо: „Як настав день П’ятидесятниці, всі вони були вкупі на тім самім місці. Аж ось роздався знезацька з неба шум, неначе подув буйного вітру, і сповнив увесь дім, де вони сиділи. І з’явилися їм поділені язики, мов вогонь, і осів на кожному з них. Усі вони сповнились Святим Духом і почали говорити іншими мовами, як Дух давав їм промовляти” (Ді. 2:1-4).

Спільнота віруючих зосереджена навколо Ісуса Христа

Що, властиво, сталося в Єрусалимі в день П’ятидесятниці дві тисячі років тому? Можна сказати, що в день П’ятидесятниці Господь Бог зібрав коло 120 осіб, між ними і Пречиста Діва Марія, і з’єднав їх в одне тіло.

120 осіб, котрі перед тим жили своїм індивідуальним життям, а тепер силою Святого Духа творять одну спільноту, зосереджену навколо Ісуса Христа.

Іншими словами, в день П’ятидесятниці повстала Христова Церква. Тому ми кажемо, що Зелені свята, Зіслання Святого Духа є днем народження Церкви.

Церква, це сам Ісус Христос, котрий через віруючих, продовжує діло Спасіння

У Вифлеємі Юдейським Ісус народився у фізичнім тілі, як мала дитина. В Єрусалимі, у день П’ятидесятниці він наново народився у містичному тілі, тобто, у спільноті віруючих, що називаємо церквою. Тому можемо сказати, що Церква – це сам Христос, який через віруючих, через нас, продовжує діло спасіння у світі сьогодні.

Церква чинить діла Господні; діла милосердя, прощення, безоглядної любові під надхненням св. Духа.

Ісус ясно і виразно сказав: „Будете чинити діла, що я чиню, ба ще більші діла будете чинити”. Іншими словами, нашим християнським послаництвом, послаництвом нашої Митрополії є чинити діла Господні, діла милосердя, прощення, діла безоглядної любові.

Св. Павло у листі до Коринтян нам пригадує: „Усі ми христилися в одному Дусі, щоб бути одним тілом, чи то юдеї, чи греки, чи раби, чи вільні – всі ми були наповнені єдиним лише Духом” (1 Кор. 12:13).

Ось дійсне значення П’ятидесятниці: всі вірні стають однією спільнотою, одним тілом, що живе одним Духом, що його самотнім послаництвом є продовжувати діло Господнє у світі.

Потрібно нам пам’ятати, що П’ятидесятниця не є лише історичною подією, яка відбулася раз і назавжди дві тисячі років тому, але є дійсністю теперішньою. Святий Дух постійно діє і перетворює тих, хто підкорюється йому. Святий Дух діє зараз у світі. Святий Дух, що всюди є і все наповняє, діє зараз в нас.

Але щоб ми могли краще зрозуміти діяння Святого Духа у нас сьогодні, застанемся перше над історичною подією, яка відбулась в Єрусалимі колись.

Читаємо у Діяннях Апостолів, що учні Христові під час спільної молитви зненацька почули шум з неба, наче подув буйного вітру, який сповнив дім, де вони перебували.

Вітер у Святому Письмі є символом невидимої сили. Ісус одного разу сказав Никодимові: „Святий Дух, неначе вітер, що віє куди забажає. І ніхто не знає звідки приходить і куди відходить”. Вітер має страшну силу. Але ця сила невидима тому що вітер ніхто не бачить.

Подібно й Церква, спільнота віруючих, наповнена Святим Духом, сильна, як вітер. Невидимою силою Святого Духа вірні чинять могутні діла Господні, бо сила Святого Духа – це сила воскреслого Христа. Ніхто й ніщо не може її стримати ані перемогти. Вороги можуть вбивати єпископів, священників, монахів, монахинь, вірних, але Церква завжди буде. Навіть „ворота пекельні не можуть її подолати”, сказав Христос.

Сила, що Дух дає Церкві, не потребує ніякої зовнішньої підпори, помочі. Вона зовсім незалежна від зовнішніх обставин. Вона перетворює людей знутри. Справа Церкви, перш за все, є внутрішньою справою. Тільки Божа сила може перетворити людські серця. Тільки невидима сила Святого Духа, невидима як вітер, може запалити людські серця вогнем божественної любові.

Знову читаємо у Діяннях, що коли Святий Дух зійшов на тих, хто разом молилися „з’явилися їм вогненні язика, мов вогонь, і осіли на кожному з них”.

Вогонь у Святому Письмі має подвійне значення. Вогонь є символом очищення. Вогонь спалює сміття. Випалює все те, що лихе, шкідливе, непотрібне. Вогонь теж є символом ревності, ентузіазму, запалу. Кажемо, що людина з запалом береться до діла. У Старому Завіті пророк Єремія каже про Боже Слово, що „в моїм серці палаючий вогонь”.

Після зустрічі з воскреслим Христом в дорозі до Емаусу, учні його казали один до одного: „Чи не палало у нас у грудях, як він промовляв до нас в дорозі та вияснював нам Писання?”

Св. Йоан Хреститель провістив, що „Ісус хреститиме Духом і вогнем”. Вогнені язика, які в день П’ятидесятниці осіли на Христових учнях, означають, що їхні серця запалились вогнем Божої любові.

Перші християни були так сильно об’єднані у тій Божій любові, що, як пише св. Лука, „люди, які увірували, мали одне серце й одну душу. Жоден з них не терпів недостачі. Бо хто мав поле чи дім – продавали, і заплату за продаж приносили та й клали в ноги апостолів, і роздавалося кожному, хто потребу в чім мав” (Ді. 4:32).

Іншими словами, після Заслання Святого Духа у християнських спільнотах панувала жертвенна Христова любов, милосердя, так, що погани про них казали: „Дивіться, як вони себе взаємно люблять”.

Ось, що таке Церква, ось що таке Митрополія.

Ювілейна Молитва

Господи, Ісусе Христе, поглянь ласкавим оком на нашу Митрополію, 50^{ти} ліття заснування якої святкуємо. Дякуємо за всі дані нам ласки впродовж 50 років нашого існування.

Рівночасно просимо й благаємо тебе, Ісусе, дай нам чим раз ясніше пізнати твоє милосердне обличчя, та що всі ми є возлюбленими дітьми одного Небесного Отця.

Тому просимо ласки витривалости у вірі, та щоб зєдинені у твоїй безмежній любові, ми могли з новим запалом, любов’ю й милосердям продовжувати діло спасіння на славу Бога Отця.

Нехай буде воля Твоя, як на небі так і на землі! Амінь.